



SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

naš obecní vánoční stromeček už zase svítí, což nám dává jednoznačně najevo, že tu za pár dnů máme Vánoce, a že se nezadržitelně blíží konec roku. Jako každoročně budeme bilancovat, jaký ten uplynulý rok byl, co se nám povedlo, co se přihodilo. Jsem rád, že jsme zvládli vše, co jsme si se zastupitelstvem předsevzali. Dokonce jsme ani neutratili všechny peníze, které máme na účtu obce. 😊

Doufám, že i Vám se vše podařilo. Nebudu zde v tento krásný čas psát, co jsme zrealizovali, protože toho si určitě postupně všímáte sami.

Chci poděkovat všem jednotlivcům, skupinám, organizacím, pracovníkům obecního úřadu, zaměstnancům obce, zastupitelům, no prostě všem, kteří se podílejí na organizování velkého množství všech krásných kulturně společenských akcí v Tasovicích a Hodonicích.

Tímto bych Vás všechny chtěl pozvat na obecní zabijačku, kterou pro Vás uspořádáme dne 28. 12. 2023 od 11:00 hod.

Pevně věřím, že všechny tyto akce vedou ke sbližování nás všech a k vytváření přátelské atmosféry v obou našich obcích. Přeji vám, abyste se potkali se všemi, kteří jsou vám blízcí, ale shon pracovních dnů vám nedovolí trávit spolu tolik času, kolik byste si přáli.

Dovolte mi, milí přátelé, abych vám všem popřál krásné, klidné, přátelské Vánoce, dětem i dospělým alespoň částečně splněné sny.

Přeji vám, aby vaše domovy rozvonělo cukroví, kapr, bramborový salát a jehličí na stromečku.

Přeji vám, abyste si užili vánoční atmosféru, dali nohy na chvíli nahoru, uvařili si punč, čaj nebo svařák a vychutnali si klid.

Přeji vám, aby u vás doma zavládla pohoda.

Citát: „Čím více dáváme druhým, tím více dostaneme a máme.“

Krásné Vánoce!

Váš Petr

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významného životního jubilea se dožívají:

říjen – Brabenetzová Anna
Svatošová Helena
Vašinová Františka

prosinec – Buzovská Božena
Groligová Milada
Lukeš Ladislav
Šinková Vilemína

2024

leden – Majorová Anna
Matula Blažej
Vejmelková Zdenka

únor - Horáček Martin
Hradec Vladimír
Mihalík Pavel
Vrlová Marie
Zahradníková Božena



Oslavencům přejeme pevné zdraví, životní optimismus a mnoho šťastných chvil prožitých v kruhu nejbližších.

ÚSPĚCHY NA DRAČÍCH LODÍCH

Zkoušeli jste si někdy jízdu na dračí lodi? Je to velký zážitek! Sedíte totiž v lodi ozdobené dračí hlavou na špici a dračím ocasem na zádi, délka lodi je přes 12 metrů a pádlujete s dalšími devatenácti členy posádky, s bubeníkem vepředu a kormidelníkem vzadu. Vaším úkolem je upádlivat určitou vzdálenost a dorazit co nejrychleji do cíle. Není to úplně jednoduché, neboť bez posádky váží loď kolem 250 kg, musíte vědět, jak



pádlovat a také musíte sladit tempo s posádkou a s bubeníkem.

Naše škola se tradičně zúčastňuje ve Znojmě závodů na dračích lodích, které jsou určeny pro II. stupeň základních škol. Výjimku jsme neudělali ani letos. Sestavili jsme dva týmy, jeden zkušený, složený z deváťáků a několika osmáků, a druhý tým začátečníků, který tvořili žáci 6. ročníku a kteří měli letos svou premiéru.

Závody se konaly 27. 9. 2023 a zúčastnilo se jich celkem 17 posádek z různých základních škol. Naše posádky Tasanda a Superdračí šestka se mezi ostatními týmy

neztratily a ukázaly svou bojovnost, sílu a odhodlání utkat se s těžkými soupeři.

Zkušený tým Tasanda navázal na loňský úspěch a obhájil své vítězství. Byla to parádní jízda! Zlaté medaile i putovní pohár udělal týmu Tasanda i jeho fanouškům obrovskou radost.

Ani šestáci jako nováčci na dračích lodích nemusí být ze svého 13. místa zklamaní. Vždyť porazili zkušenější týmy žáků 9. tříd! Superdračí šestka pádlovala perfektně a zaslouží za svůj výkon velkou pochvalu!

Oběma týmům děkujeme za skvělou reprezentaci školy a přejeme jim další úspěchy v tomto sportu.



Dokonce ani posádka dospělých, která se také již několik let zúčastňuje Festivalu dračích lodí ve Znojmě, nezůstala pozadu. Přihlásila se na závody v sobotu 30. září a poměřila své síly s dalšími 17 posádkami. Úkolem každé posádky kromě jízdy na lodi je reprezentovat nějakou zemi světa. Náš tým Obec Tasovice reprezentoval Tahiti a zvolil k tomu patřičné kostýmy. Tahit'ané byli nejmladší posádkou festivalu, neboť polovina pádlujících závodníků nepřesáhla věkovou hranici 20 let.



V kategorii FUN získal náš tým krásné 3. místo!

Všem závodníkům patří velké poděkování za jejich sportovní výkon, za odhodlání a chuť si zasportovat. Poděkování patří taktéž skvělým fanouškům a sponzorům – obci Tasovice a manželům Kamile a Zdeňkovi Prodělalovým.

Mgr. Kamila Reischlová

DĚNÍ V OBEC očima paní Jitky Pavlačkové

I LETOS SE VINOHRADY UZAVŘELY



V sobotu 12. srpna proběhla v Tasovicích kulturní akce týkající se pěstování vinné révy, které zde má dlouhou tradici. Tu dokládají již staré mapy z 19. století, ve kterých jsou vyznačeny viniční „tratě“.

A právě s první polovinou srpna, kdy je sklizeň hroznů vinné révy ve vinohradech již v dohledu se pojí akce „Zarážení hory“, která má svůj původ už ve středověku a vychází ze starého horenského práva, což je soubor právních a obyčejových norem používaných ve vinohradnictví a vinařství. Zarážení hory je pak znamením, že do vinohradu až do vinobraní nesmí vstoupit nikdo, kromě samotného vinaře.

Akce, jejímž organizátorem byl Spolek vinařů Svatého Klementa, byla zahájena u Tasovického vinařství. Po přivítání přítomných a přečtení hotařské přísahy se všichni zúčastnění mohli zaposlouchat do písní v podání cimbálové muziky Brněnský čarový orchestr a hudebních souborů z Tasovic a Hodonic. Přítomní ale nemuseli pouze poslouchat hudbu. Mohli si také prohlédnout sklep Tasovického vinařství a ochutnat zdejší vína. Následoval průvod do kostela sv. Klementa, kde byla zdejším knězem Janem Sokulským požehnaná kytice z devíti druhů květů, která byla následně připevněna na „horu“, kterou si můžeme představit jako májku a poté průvod pokračoval do vinohradu. Zde byla „hora“, vztyčena. Kolem ní bylo zatlučeno 12 dřevěných kůlů, které symbolizují celoroční vinařovu práci, zazněla myslivecká salva a děti plašily píšťalkami špačky. Po odchodu z vinohradu se přítomní přesunuli na hřiště TJ Sokol Tasovice, kde probíhal další program.

PO ROCE GULÁŠ OPĚT NA SCÉNĚ

O tom, že vaření guláše může být spojené se zábavou, se přesvědčili všichni, kdo v sobotu 2. září zamířili na fotbalové hřiště, kde se konala tradiční soutěž ve vaření kotlíkového guláše.

Již 10. ročník uvítalo celkem 20 soutěžních družstev, která ze stejných surovin vařila guláš dle svého nejlepšího kuchařského umění a chuťových preferencí.





Soutěž byla odstartována v 12:00 hod. zapálením ohňů pod kotlíky, od 15:00 hod. probíhala ochutnávka guláše a po 17 hod. došlo k vyhodnocení jednotlivých gulášů.

Celou akci provázela starosta obce Petr Vašina a návštěvníci mohli nejen sledovat postup vaření guláše, hodnotit, který guláš jim chutnal nejvíce a které družstvo jim bylo nejsympatičtější, ale také se mohli setkat s přáteli a koupit si výrobky z Chráněných dílen Znojmo.

A jaké ceny na soutěžící čekaly? Mezi soutěžící byly rozdány 4 sady nožů, lahve s vínem a družstvo, které od diváků dostalo nejvíce hlasů za nejlepší guláš, odcházelo se sudem piva.

Na program ale nebylo pouze vaření a ochutnávání gulášů, ale od 18:00 hod. také k tanci a poslechu hrála kapela SKLEP BOJS.

POUTNÍ CESTA



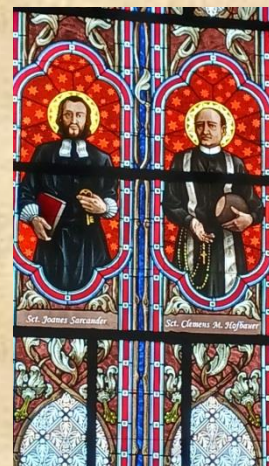
Po roce jsem se zase vydal na poutní cestu. Ve středu večer 28.6. jsem dostal od našeho faráře otce Václava Slouka požehnání na cestu a ve čtvrtek před jedenáctou dopoledne jsem vyjel z domu po cyklostezce k soutoku Svratky a Svitavy, okolo Tuřanského kostela a letiště na Dvorská, do Kobylnic, po cyklostezce do Šlapanic, Jiříkovic a potom okolo Santonu do Tvarožné, v místech, kde se v roce 1805 odehrála bitva tří císařů. Slunce chvílemi páliło, ale mraky ho našťěstí občas milosrdně zakryly. Projel jsem Sivice, Pozořice a Viničné Šumice, kde se nachází nejsevernější vinice od Brna a tam jsem při nasedání na jednodolku šlápl za osu šlapátka a šel rovnou k zemi. Našťěstí jen lehký kontakt kolene se zemí. Cesta dále vedla okolo Rousínova, do Habrovan, kde mě místní Zdeněk postříkal studenou vodou, aby mě osvěžil. Moc jsem to potřeboval. Potom už jsem z dálky pozoroval kostel sv. Martina u Lulče a tady mě dohnaly takové křeče ve stehnech, že jsem asi půl hodiny nemohl udělat ani krok. Ale nakonec jsem dojel těsně před 17hodinou do Vyškova, části Pazderna, kde jsem s místními v kapli sv. Petra a Pavla oslavil tyto dva světce a vzpomněl si na všechny své kamarády, kteří nosí jejich jméno. Potom jsem se přemístil na Vyškovskou faru, kde mi místní farář o. Michal Pořízek umožnil nocleh. Celkem 46 km na kole a asi půl

km pěšky, to když mě držely křeče a musel jsem to nějak rozchodit. Druhý den jsem vstal v 7, o půl osmé jsme společně s o. Michalem posnídali, vyfotil jsem si ho u fary s jednodolkou a pěšky jsme se vydali ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie. V osm už bylo 19 st. a teplota už jenom stoupala. Tady jsme se rozloučili a já jsem po pár desítkách metrech najel na cyklostezku, po které jsem se dostal na kraj Vyškova a dále jsem pokračoval směrem na Prostějov. Asi po třech km jsem zastavil u leteckého muzea a odpočíval ve stínu. Slunce páliło snad víc jak včera. Cesta byla nahoru a dolů, hlavně na slunci a dokonce jsem po dlouhé době narazil na silnici z kostek tzv. kočičí hlavy. To byl zase zážitek, ale před polednem jsem úspěšně dorazil do Prostějova. Tam mi místní poradili dobrou jídelnu, kde jsem poobědval a potom se mi už chtělo jen odpočívat a spát, ale musel jsem pokračovat. Začalo být ještě dusno a při stoupání do obce Kaple to byl očistec již zde na zemi. Ale tady jsem objevil pumpu a zase zchladil svou přehřátou hlavu. Potom ještě proběhlo několik zastávek z toho dvě delší. První v restauraci



na dvě velké kofoly ve Slatinicích s Mirkem a Květošem a druhá v Senici na Hané v kostele sv Máří Magdalény, kde byl v tom dusnu nádherný chládek. Do Litovle jsem dorazil po půl sedmé večer, kde mě přivítal místní farář o. Miroslav Bambuch, který má také kladný vztah k jednokolkám, neb jednu malou 20ti palcovou vlastní a tak na několik metrů vyzkoušel i moji cestovní 29. Večer jsem poseděl na faře s mládeží a bylo vidět, že v Litovli to žije. Tak dnes 55km ve vlastním potu.

Třetí den jsem se probudil už po šesté ráno, ale ještě jsem chvíli odpočíval. Večer trochu zapršelo a vzduch se vyčistil. V 8 hodin jsem šel do kostela na mši, kde bylo hodně mládeže, protože měli celosobotní program. Před desátou jsem se rozloučil a vyrazil do Uničova, kde na mě čekal Jaroslav se svojí paní Jitkou. Viděli jsme se poprvé a do Uničova jsem přijel na pozvání Jaroslava, který mi chtěl ukázat v kostele, kde je výborným varhaníkem, vitráž sv. Klementa Maria Hofbauera z roku 2001. Ale nakonec si pro mě připravil prohlídku celého města, protože byl dříve zaměstnancem městského úřadu. Strávili jsme společně asi 4,5 hodiny, kdy jsme navštívili kostel Nanebevzetí Panny Marie, který má bohatou historii, 7x vyhořel a prošel mnoha stavebními úpravami, i každou věž má jinou. Společně jsme si zazpívali, Jaroslav mi ukázal i ladění píšťal u varhan a prohlédli jsme si nejen vitráž sv. Klementa Maria Hofbauera s Janem Sarkandrem, ale i ostatní vitráže. Navštívili jsme barokní muzeum, odsvěcený kostel, ze kterého je dnes společenský a koncertní sál a také jsme byli na radniční věži uprostřed náměstí. To vše jsme zakončili obědem. Škoda, že ten čas tak rychle utekl, a tak jsem se po 15hod musel rozloučit, abych po 18 hod. přijel do Olomouce, kde jsem strávil další noc v Arcibiskupském paláci, kde mi nocleh zařídila sestra Ester od Milosrdných Sester sv. Kříže. Tento den to bylo jenom 34 km, ale zase v horku a dusnu s mnoha neskutečnými zážitky a setkáním s dobrými lidmi.



Čtvrtý den byla neděle tzn. odpočinkový den. Probudil jsem se před 7 ráno, ale ještě jsem si chvíli poležel. Z mého ranního rozjímání mě vyrušil telefon, když mi sestra Ester volala, že na vteřinu přijde a donesla mi teplé párky k snídani. Po chvíli za mnou dorazili přátelé Ota a jeho syn Šimon, kteří ráno sedli na vlak v Brně a chtěli mě podpořit na letošní cestě. Tak jsme posnídali společně a potom se vydali do katedrály na mši. Krásná to stavba s vysokými věžemi a také nádherné vitráže a zajímavý interiér. Po mši jsme se na chvíli vrátili, krátce a vydatně zapršelo a po dešti jsme vyšli na prohlídku Olomouce. Kromě jiného jsme navštívili kostel sv. Mořice i s výstupem na věž a nádhernou vyhlídkou na město a kostel sv Michala se třemi zajímavými kopulemi a také Horní a Dolní náměstí. Olomouc je krásné a zajímavé město s dlouhou historií a bylo by na co koukat alespoň dva dny, ale přece jenom jsme se potřebovali posunout o kus dál, tak jsme před 16 hodinou sedli na 5 kol a dojeli do Brodku u Přerova, kde jsme strávili další noc na faře, kterou nám zpřístupnil o. Tomáš Klíč.

Dnes tedy opravou málo, 17 km s překážkami na cestě, dvakrát překopaná silnice, ale co, byla neděle, tak odpočinek a pohoda.

Pátý den v pondělí jsme se probudili na faře ve třech v Brodku u Přerova. Vstávali jsme po sedmé, abychom alespoň nahlédli do rodinného Uměleckého Zvonařství Dytrychová s.r.o. , které tady založili Josef a Laetitia v roce 1950. A tady jsme rozjednali takovou malou zakázku na maličký zvonek sv. Klementa Maria Hofbauera s tím, že podrobnosti ještě doladíme po mém návratu. Kolem deváté už slunce zase páliło, tak jsme se společně vydali do Přerova, kde Ota se Šimonem sedli na vlak do Brna a já jsem pokračoval do obce Troubky, ve které v roce 1997 vzala povodeň 9 lidských životů a 150 domů. Navštívil jsem kostel sv. Markéty, památník obětem záplav i značku, kde až sahala hladina vody při povodni. Potom jsem pokračoval přes Chropyni až do Kroměříže, kde jsem se setkal po letech se svojí spolužačkou Janou a po 20 hod dojel do kláštera Milosrdných Sester sv. Kříže, které mi poskytly další nocleh.

Dnes 39 km a konečně i slunce přes poledne bylo zakryto mraky a teplota byla nakonec docela přívětivá.

Šestý den v úterý ráno mě kolem půl sedmé probudil přenos modliteb sester z kaple místním rozhlasem a tak jsem měl vstávání i s modlitbou. Po sbalení batohu jsem do sebe nalil asi litr vody, protože jsem věděl, že bude zase docela teplo. Na vrátnici jsme se rozloučili se sestrou Bernardou a vyrazil jsem přes Kroměříž k řece Moravě, která mě dovedla až do Starého Města a odtud už to byl kousek až na Velehrad, který byl letos cílem mé poutní cesty.

Dnes tedy 41 km, kdy jsem se zase setkal po cestě s několika lidmi okolo Bařova kanálu, s paní Pavlou, u Antonička, která si v posledních dnech vyslechla ne potěšující diagnózu a v samém závěru mě předjela skupina poutníků ze Soluně. Ti měli v nohách několiknásobně kilometrů více. A Velehrad, to je setkání s mnoha známými mezi kterým, bych vyzdvihl Jaroslava, který mě provázal v Uničově v sobotu a tady dnes

zpíval ve sboru, který doprovázel zpěváky na koncertě Večeru lidí dobré vůle, přenášený ČT. A závěr mše ve 23 hodin v bazilice a potom spánek ve stánku, který zde měli bratři minorité s výhledem na osvětlenou baziliku.

A závěrečný sedmý den na svátek sv. Cyrila a Metoděje začal vyzváněním zvonů a můj první pohled ze spacáku byl na baziliku. Krásné to místo, kde od rána probíhaly mše, ale já jsem se po ránu, prošel po okolí a potkal tady pár známých. Mezi nimi jsem se setkal i s naším brněnským biskupem Pavlem Konzblem a s redaktorem ČT Josefem Kvasničkou, se kterým jsme se potkali před rokem na Velehradě poprvé. O půl jedenácté začala slavnostní mše s českými a moravskými biskupy a hlavním celebrantem byl arcibiskup a apoštolský nuncius v České republice Jude Thaddeus Okolo. Po mši mě do Brna svezl autem kamarád Peťa, který se vracel do Brna.

Prožil jsem krásný týden, celkem asi 232 km s dobrými lidmi, které jsem potkal nebo mi poskytli nocleh nebo jsme se jen tak náhodně potkali a prohodili pár slov. Zažil jsem vedro, slunce i trochu deště, jeden pád, únavu, navštívil jsem další vitráž sv. Klementa Maria Hofbauera, několik měst, vesnic, kostelů a kaplí. Nebyl jsem až tak daleko od domu a stálo to za to. Díky všem, kteří mě cestou jakkoli provázeli a těším se zase na nějakou další cestu.

..... a zvonek sv. Klementa Maria Hofbauera se podařilo zrealizovat a 28. 10. 2023 ho den po výročí 111 let od vysvěcení kostela v Brně Horních Heršpicích slavnostně požehnal probošt Královské stolniční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně Václav Slouk, který se zároveň stal i kmotrem tohoto zvonku. Věřím, že tento zvonek není koncem, ale právě začátkem toho, aby na Znojemsku byl slyšet hlas velkého zvonu sv. Klementa Maria Hofbauera o kterém už jednáme se znojemským děkanem Jindřichem Bartošem a s redemptoristy z Tasovic.



poutník Karel

NAPSALI O NÁS



Dagmar Toufarová
šéfredaktorka VSL

První zářijovou sobotu se vydal autobus plný pouti chtivých cestujících z Vídně do Tasovic u Znojma. Jejich cílem bylo navštívit rodiště Klemens Maria Hofbauera, zúčastnit se mše svaté a po malém občerstvení si ještě prohlédnout další místa spojená s tímto patronem Vídně – kostel v obci Načera-tice a rakouské město Retz.

Pokud žijete ve Vídni, tak dříve nebo později uslyšíte jméno Klemens Maria Hofbauer, který je od roku 1914 hlavním patronem této metropole. Pro českou menšinu je ale o to zajímavější, neboť se narodil 26. prosince 1751 v Tasovicích (Tasswitz) u Znojma jako Klement Maria Dvořák. Ve Znojmě se vyučil pekařem, takže není divu, že je patronem právě pekařů, cukrářů a vlnářů. Několikrát absolvoval pouť do Říma a poté započal studium teologie na Vídeňské univerzitě. Část svého života prožil také v polské Varšavě, odkud se ale musel opět vrátit do Vídně, kde žil až do své smrti 1820. V roce 1888 byl blahověstěn a 1909 svatořečen.

Poněvadž byl Klemens Maria Hofbauer řeholníkem kongregace redemptoristů, zúčastnilo se zářijové pouti i na 15 řádových sester. Jejich vlasti je sice Indie, ale žijí a působí ve Vídni – mnohé z nich pracují v nemocnicích, domovech důchodců či ve školách. Na cestě z Vídně poutníky doprovázel jáhen Br. Josef Doppler. Z jeho úst v autobuse zazněla modlitba za dobrou

cestu, která poutníkům v družném hovoru svižně ubíhala. Ještě před hraničním přechodem bratr Doppler účastníkům připomněl hlavní data ze života svatého a všichni se společně pomodlili růžencem.

Po krátké pauze na hranicích skupina poutníků dorazila do Tasovic. Tamní kostel sv. Klementa Maria Hofbauera byl postaven v letech 1932–1933 na místě jeho rodného domu. Po krátké přípravě – rozdání zpěvníků a za kokrhání místního kohouta – započala mše vedená provinciálem páterem Martinem Leitgöbem, koncebroval generální vikář vídeňské



Foto: Wolfgang Harnausk

arcidiecéze Nikolaus Krasa za účasti dalších osmi kněží z Rakouska a Česka, Indie a Nigerie. Prostor byl dán i sestrám redemptoristkám, z nichž jedna hrála na varhany a ostatní zpívaly.

Během, ale i po ukončení mše bylo možné si kostel ještě prohlédnout. Návštěvníky bezpochyby zaujala oltářní reliéfní deska zobrazující narození Klementa Marii Hofbauera od Othmara Hillitzera, dále šest vitrážových oken s výjevy ze života svatého, stejně jako kaple či křížová cesta.

Tasovští farníci připravili v prostorách kláštera pro poutníky a ostatní účastníky mše výborné občerstvení – z místních surovin a dle místních receptů včetně místního vína. Po odpočinku, několika-jazyčné konverzaci a poděkování místním již skupina z Vídně nastupovala do autobusu, aby mohla pokračovat ve své cestě dále, kdežto zdejší farníci se odebrali do svých domovů připravit se na odpolední akci – soutěž o nejlepší guláš.

V nedaleké vesničce Dyje (německy Mülfren) nám farář Josef Michalčík umožnil nahlédnout do opravovaného kostela sv. Jana Nepomuckého, který byl původně kostelem Zbičovaného Krista. Dle informací faráře bude kostel zhruba za dva roky dokončen, v současné době se pracuje ještě na několika velkých obrazech. Bohužel český stát neposkytuje dotace na varhany, takže budou muset hledat jiné cesty, jak finance získat.

Další a vlastně poslední zastávkou již na cestě zpět do Vídně bylo rakouské městečko Retz, které leží nedaleko hranic. Zde se nachází socha Klementa Marii Hofbauera na jednom z 28 zastavení 150 km dlouhé poutní trasy z Tasovic do Vídně. V rámci volného času mohli poutníci navštívit další kostel, či se posadit na malebném

náměstí ke kávě. To, že je městečko oblíbeným turistickým cílem i cyklistů, bylo vidět na množství kol a obsazenosti kaváren.

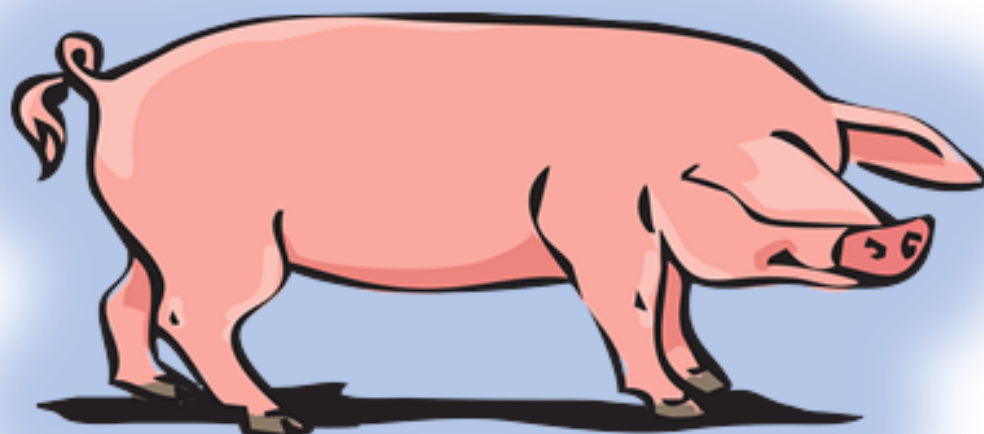
Cestou zpátky do Vídně sice začalo pršet, ale bránu do metropole pro znavené cestující vytvořila duha. Tato pouť nebyla jen duchovním zážitkem, ale také příjemným odpočinkovým dnem. ■



Obecní zabijačka Vepřové hody

28. 12. 2023

od 11:00 hodin v přísálí kláštera
Tasovice



Nabídka vepřových specialit - jitmice, jelítka, tlačěnka, černá polévka, ovárek, sádlo, škvarky, řízky, výpečky, zabijačkový guláš, šumajstr, mozečková omáčka a další ...

Po celý den bude zajištěno občerstvení - pivo , limo, káva, svařák, čaj, grog, víno a další ...

K tanci a poslechu – Sklep Bojs



Jak třídit odpady z domácností

- ✓ Tříděním odpadů snižujeme výdaje obce na odstranění směsného komunálního odpadu
- ✓ Tříděním odpadů chráníme životní prostředí – druhotné suroviny jsou cenným zdrojem materiálů
- ✓ Třídění odpadů stanovuje obecně závazná vyhláška obce

- Předcházejte vzniku odpadů
- Odpady tříděte hned, jak vzniknou, zvlášť do košů nebo tašek
- Do barevných kontejnerů dávejte jen to, co do nich opravdu patří
- Před vhozením odpadu do kontejneru minimalizujte jeho objem sešlápnutím

Tipy:

Bloodpad	Plast	Papír	Sklo bílé	Sklo barevné	Směsný komunální odpad
 <p>Patří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Zbytky jídel rostlinného původu ✓ Zbytky ovoce a zeleniny ✓ Zbytky pečiva a obilnin ✓ Květiny ✓ Kávo a kávové sáčky ✓ Kávové sáčky ✓ Tráva, plevele ✓ Listí, seno, sláma <p>Nepatří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✗ Fritovací olej ✗ Jednorázové pleny ✗ Uhynulá zvířata ✗ Skořápky od vajec ✗ Zbytky masa, kosti, kůže ✗ Trus zvířat a psů ✗ Zvířecí srst ✗ Větve a dřevěný odpad (piliny, hoblinky) ✗ Popel, písek, hlína, kamení ✗ Cigarety ✗ Kovy 	 <p>Patří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Sešlápnuté PET lahve (i s víčkem) ✓ Nápojové kartony - obaly (krabice) od mléka a nápojů ✓ Sáčky, tašky, fólie ✓ Polystyren ✓ Kelímky od másla, jogurtů a jiných potravin ✓ Plastové obaly od šamponů, mýdel, čistících, mycích a pracích prostředků ✓ CD/DVD ✓ Hliníkové plechovky od piva a nápojů <p>Nepatří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✗ Linoleum ✗ PVC ✗ Pryžové výrobky ✗ Koberce ✗ Textil ✗ Pěnový polyuretan-mořtan ✗ Pneumatiky ✗ Videokazety ✗ Kabely ✗ Sprejové lahve ✗ Obaly od olejů, obaly silně znečištěné zbytky jídla ✗ Obaly od nebezpečných látek, barev, chemikálií a léčiv 	 <p>Patří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Noviny, časopisy ✓ Školní sešity ✓ Knihy ✓ Brožury ✓ Reklamní letáky ✓ Katalogy ✓ Psací a balicí papír ✓ Čisté papírové obaly a sáčky ✓ Rozložené krabice a kartony ✓ Telefonní seznamy <p>Nepatří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✗ Znečištěný papír ✗ Voskovany papír ✗ Obaly od másla ✗ Nápojové kartony - obaly (krabice) od mléka a nápojů ✗ Zbytky lapet ✗ Papírové kapesníky a ubrusky ✗ Jednorázové pleny ✗ Uhlový papír (kopírák) ✗ Pauzovací papír ✗ Papírová plata od vajec 	 <p>Patří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Veškeré bílé obalové sklo (lahve od nápojů bez kovových či plastových uzávěrů, skleněné nádoby) <p>Nepatří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✗ Porcelán ✗ Drátosklo ✗ Varné sklo ✗ Televizní obrazovky a PC monitory ✗ Zrcadla ✗ Automobilová skla ✗ Lahvičky od léčiv ✗ Zářivky a výbojky ✗ Běžné žárovky 	 <p>Patří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Veškeré barevné obalové sklo (lahve od nápojů bez kovových či plastových uzávěrů, skleněné nádoby) ✓ Tabulové sklo <p>Nepatří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✗ Porcelán ✗ Drátosklo ✗ Varné sklo ✗ Televizní obrazovky a PC monitory ✗ Zrcadla ✗ Automobilová skla ✗ Lahvičky od léčiv ✗ Zářivky a výbojky ✗ Běžné žárovky 	 <p>Patří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Sáčky z vysavačů ✓ Zbytky masa, ryb, uzenin, kosti, skořápky od vajec ✓ Trus zvířat a psů ✓ Běžné žárovky (nikoliv úsporné žárovky a výbojky) ✓ Popel (bez žhavicích zbytků) ✓ Použité čistící utěrky, houby ✓ Karamika ✓ Hygienické artikly, vata, vatové tyčinky ✓ Jednorázové pleny ✓ Silně znečištěné nebo ne zcela vyprázdněné obaly <p>Nepatří:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✗ Bloodpad ✗ Papír, lepenka ✗ Kovy ✗ Skleněné lahve ✗ Plasty, CD/DVD ✗ Odpady obsahující škodlivé látky (barvy, léky, rozpouštědla, chemikálie, léky) ✗ Staré elektrické a elektronické přístroje ✗ Velkokorozivní odpad, dřívě, korek ✗ Stavební odpady ✗ Úsporné žárovky a výbojky

Z OBECNÍ KRONIKY – rok 2003

- POČASÍ**
 bylo velice teplé a suché. Hladiny vodních toků, ale i spodních vod byly pod svým normálem. Zima byla spíše mírná. Největší mráz uhodil v půli února -20°C. Poslední mrazík se objevil 9. dubna. Následující dny a týdny všechny překvapily. Už 15. dubna se rtuť teploměru vyšplhala k 20 °C a koncem měsíce až k neuvěřitelným 30°C po dobu asi dvou týdnů. Od začátku června tropická vedra pokračovala a 15., 16. a 17. července dosahovaly teploty 37 – 39 °C.
- KNIHOVNA**
 V roce 2003 bylo zapsáno celkem 242 čtenářů, z toho 116 do 15 let, kteří si zapůjčili celkem 14827 knih a časopisů. Knihovní fond byl v tomto období 9825 titulů, včetně 23 elektronických dokumentů (CD). Občané měli i nadále možnost využívat kopírovací službu, přístupu na internet a další služby (tisk, skenování)
- ZÁKLADNÍ ŠKOLA**
 Od 1. ledna 2003 došlo ke sloučení Základní školy Tasovice a Mateřské školy Tasovice v jeden právní subjekt. Řízením byl pověřen dosavadní ředitel školy Ivan Večeřa. Základní školu navštěvovalo 420 žáků, z toho 216 děvčat. Na 1. stupni to bylo 232 žáků, na 2. stupni 188 žáků. Anglicky se učilo 164 žáků, německy 124. Školní družina měla 50 žáků. Mateřskou školu navštěvovalo 40 dětí, 21 dětí ve věku 3 – 5 let a 19 dětí ve věku 4 – 7 let.